

den ligger senere. Vi har ikke lagt os fast på det i den konservative folketingsgruppe, men vi har så sent som i dag også drøftet problemstillingen og er enige om, at det rigtigste i øjeblikket vil være at forholde os frit til, hvornår en afstemning bedst finder sted.

Kl. 14.30

Så spørger hr. Henrik Dam Kristensen, om jeg er enig i, at statsministeren var en bedre leder af oppositionen, end han er af regeringen. Nej, jeg vil sige til hr. Henrik Dam Kristensen, at jeg kunne være enig, hvis hr. Dam Kristensen havde formuleret det således, om jeg var enig i, at statsministeren var en bedre leder af oppositionen end den nuværende leder af oppositionen eller er en bedre statsminister end den tidligere statsminister. Det kan jeg være enig i, men længere kan vi altså heller ikke blive enige om det spørgsmål. Men det står vist i øvrigt lidt uden for debatten, som vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må bare konstatere, at ligesom det var tilfældet med landbrugsstøtten, var der heller ikke noget konkret i spørgsmålet om fødevarerikkerhed.

Så vil jeg godt spørge hr. Lars Barfoed: De bemærkninger om tidspunktet for en kommende folkeafstemning om undtagelserne, hvor man nu vil forholde sig frit til tidspunktet, skal det forstås sådan, at også regeringen forholder sig frit til tidspunktet? Det er jo den fornemmelse, jeg har. Der har jo tidligere været disse rumlerier om en folkeafstemning i 2003, og min fornemmelse er helt klart, at meget taler for, at vi sandsynligvis får den i 2003. Der er jeg for så vidt enig i hr. Lars Barfoeds prognose.

Men det, mit spørgsmål går på, er: Er det sådan i regeringen, ligesom det er i Det Konservative Folkeparti, at regeringen forholder sig frit, dvs. taktisk, til spørgsmålet om, hvilken dato der bliver for folkeafstemningen?

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Så skal jeg forsøge uden de lange tilløb at spørge hr. Lars Barfoed: Det, at diskussionen omkring forbeholdene med statsministerens ord stort set er blevet afløst, er det udtryk for lederskab? Når man sammenligner det med, hvad hr. Barfoed er citeret for i forskellige medier, må det være en skuffelse for hr. Lars Barfoed.

Derfor det helt kontante spørgsmål: Med de udmeldinger, der har været fra Venstreministre inden for den sidste uges tid, må man konstatere, at det at sætte fokus på de ulemper, som forbeholdene har, stort set ikke er muligt. Er det lederskab, er det til gavn for Danmark?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg synes stadig væk ikke, at forummet er til sådan at gå i detaljer omkring det fødevarepolitiske. Men der er f.eks. en lang række direktiver, der ikke er implementeret overalt i EU, hvor det danske formandskab vil lægge vægt på, at EF-direktiver også bliver implementeret overalt i EU, når det gælder fødevarerikkerhed, fordi vi skal have den samme fødevarerikkerhed overalt i Europa, netop for at sikre, at hvis en vare er produceret eller importeret ét sted i EU, kan den på betryggende vis sælges overalt inden for det indre marked.

Til det med afstemningstidspunkter, som interesserer flere, tror jeg nok, at jeg har skåret det fuldstændig ud i pap, hvad jeg og den konservative folketingsgruppe mener om den sag. Hvad angår regeringen, skal jeg ikke udtale mig på regeringens vegne, det kan andre bedre gøre. Men mig bekendt er der ikke i regeringen truffet nogen beslutning om nogen dato med hensyn til, hvornår vi skal stemme om de danske forbehold, og det synes jeg er klogt af regeringen, at man ikke har truffet en sådan beslutning.

Det har vi heller ikke nogen fast mening om i den konservative folketingsgruppe, men vi har den holdning, at vi gerne ser forbeholdene afskaffet så hurtigt som muligt. Og hvad »som muligt« indebærer, er det for tidligt at sige noget om på nuværende tidspunkt, men vi vil ikke udelukke, at det kunne være en afstemning allerede i 2003.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Politik har som bekendt at gøre med evnen til at prioritere de vigtige spørgsmål. Den vigtigste diskussion i forhold til det europæiske har efter SF's opfattelse følgende overskrift: Hvordan sikrer vi en hurtig og en retfærdig udvidelse med ansøgerlandene uden A- og B-medlemslande, og uden at sølvtæppet gennem Europa fastholdes og cementeres?